

اکنون که چندین سال از ورود
 به سده 21 را پشت سر می
 گذاریم، تحولات جهانی، تکثر
 فزاینده تکنولوژی،
 جهانیسازی، رقابت فزاینده
 بر سر منابع و بازار،
 رسواییهای تجاری، تنوع در
 بازار نیروی کار، فاصله فراوان
 و گسترده بین مناطق توسعه
 یافته و در حال توسعه، ذهن
 ما را با این پرسش روبهرو
 میسازد که جامعه جهانی و
 تجاری جدید، با جامعه قبلی
 چه تفاوتهایی دارد؟
 جهان جدید جهانی
 پیچیده، پویا، شتابان با رشد
 فزاینده دانش است. بازارها،
 محصولات و سازمانها همگی
 جهانی، متعدد و چند فرهنگی
 شدهاند. جهان آشوب، عدم
 اطمینان، غیر خطی جایگزین
 جهان ثابت، مطمئن و خطی
 شده است. ما هم اکنون
 وابستگی فزاینده بین افراد،
 سازمانها، جوامع و ملتها را
 تجربه میکنیم. موفقیت با
 این شرایط و موقعیت،
 مستلزم تغییر در فعالیتها و
 وظایف سازمانی و چگونگی
 اداره و رهبری سازمانها است.

از سال 1960 به بعد در کشورهای غربی، با ظهور نظریه‌های بزرگانی چون کاتلر و دراگر مدیریت و رهبری شرکتها

دستخوش تغییراتی بزرگ شد. آنها از تجارب سالهای گذشته دست کشیده و به سوی سیستم مدیریت گام برداشتند دیگر

مدیریت به روش سنتی محدودیتهای خودش را ثابت کرده بود. بازارها و شرکتها رو به گسترش بود و مدیریت چنین

شرکت‌هایی نیز باید پیشرفت می‌کرد تا جوابگوی مسائل جدید باشد.

کشورهای جهان سوم از این اتفاقات بیخبر بوده و همچنان به مدیریت به شیوه سالهای بین 1900 تا 1930 ادامه دادند.

بدین ترتیب فاصله بین کشورهای پیشرفته و جهان سوم روز به روز بیشتر میشود. اکثر کشورهای جهان سوم از منابع طبیعی

بهره‌مند هستند و اقتصاد آنها بر پایه منابع زیرزمینی است. همین منابع زیرزمینی باعث غفلت این کشورها از علوم روز

بود. کشورهای جهان سومی دیگری نیز وجود داشتند که بدبختانه یا خوشبختانه از منابع طبیعی بی بهره بودند، نمونه بارز

این کشورها، کشور ترکیه است. همین بیبهره بودن باعث شد مدیران این کشور به سمت علم مدیریت روز سوق پیدا کنند.

در سال 1984 مصطفی کوچ مدیر هلدینگ بزرگ کوچ با به کار گرفتن تجربیات مدیران کشورهای پیشرفته و پیاده‌سازی

کامل سیستم مدیریتی آنها باعث پیشرفت هلدینگ خود و کشور ترکیه شد.

امروز علم مدیریت چنان گسترش یافته است که هیچ مدیری نمیتواند ادعا کند به آخرین علوم مدیریتی دنیا اشرافه

دارد. دانشگاه‌های ما هنوز به تولید تئوری صرفه و تربیت مدیران سنتی ادامه داده و هیچ سهمی در پیشرفت علم مدیریتی

کشور ندارند. هیچ دانشگاه ایرانی در جهت عملیاتی کردن علم مدیریت تلاشی نمیکنند. در این شرایط باید کسانی دست به

کار شده و در جهت عملیاتی کردن علم مدیریت روز دنیا حرکتی انجام دهند. در سال 1385 شرکت تسهیلگستر چین

مسئولیت سنگینی را به عهده گرفت و بعد از سه سال تلاش پیگیر و بدون استفاده از منابع دولتی در این مسیر گام

برداشت. تمامی اسناد مورد استفاده در شرکت‌های بزرگ جهان جمع‌آوری، ترجمه و بومی‌سازی شد و بالاخره در مهرماه سال 88

این پروژه عظیم نهایی شده و در قالب محصولی به نام کسب یار به بازار عرضه شد. به امید دیدن نام شرکت های ایرانی در

لیست پانصد شرکت برتر جهان!

